

## ΠΡΟΚΑΤΑΚΛΥΣΜΑΙΑ ΖΩΑ.

—οοο—

Όλων τῶν ἐθνῶν αἱ μυθολογίαι παριστῶσι τὴν γῆν ὡς κατοικουμένην κατ' ἀρχὰς ὑπὸ γιγάντων τοὺς ὁποίους ἐξωλόθρευσε μέγας κατακλυσμός· εἶναι δὲ αξιοσημείωτον ὅτι ἡ μυθώδης αὕτη παράδοσις ἐπιστεύετο καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους. Ὁσάκις, ἕως περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΒ' ἑκατονταετηρίδος, ἀνεκαλύπτοντο ὅσα ὑπερτεροῦντα κατὰ τὸ μέγεθος τὰ τῶν σωζομένων ζώων, διεδίδετο ὅτι ἀνήκον εἰς τοὺς γίγαντας καὶ τιτᾶνας, τῶν ὁποίων τὰ κατορθώματα ἐξύμνησαν οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί· τινὰ μάλιστα ἀπεδόθησαν καὶ εἰς νεωτέρους γίγαντας. Ἐπὶ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Λοδοβίκου τοῦ ΙΕ', τὸ 1613, εὗρέθησαν ἐν τῷ νομῷ τοῦ Δωρινέ ὅσα, ἐξ ὧν πολλὰ συνέτριψαν οἱ ἐργάται. Χειρουργός τις δὲ τὸ ὄνομα Μαζυριέ, λαβὼν αὐτὰ διέδωκεν ὅτι τὰ κῦρεν ἐντὸς τάφου μῆκος ἔχοντος 30 ποδῶν, καὶ φέροντος ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν Teutobochus rex· προσέθετε μάλιστα ὅτι κῦρε συγχρόνως καὶ ἀριθμὸν τινα νομισμάτων τοῦ Μαριίου. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀνακάλυψις αὕτη διεφθίμθη, περιῆλθε τὴν Γαλλίαν ὁ Μαζυριέ δεικνύων τὰ ὅσα καὶ χρηματολογῶν. Καὶ σημειωτέον ὅτι ἐφορολόγησε καὶ αὐτοὺς τοὺς Παρισίους.

Ἐπὶ δύο αἰῶνας καὶ ἐπέκεινα ἐπιστεύετο ὁ μῦθος οὗτος· πολλαὶ συζητήσεις ἐγένοντο μεταξὺ ἱατρῶν, καὶ μόλις τις ἐξ αὐτῶν διίσχυρίσθη ὅτι τὰ ὅσα δὲν ἀνήκον εἰς ἄνθρωπον ἀλλὰ εἰς ἐλέφαντα.

Τὸ 1832 γενομένου γνωστοῦ ὅτι τὰ πολύκροτα ταῦτα ὅσα ἐσώζοντο ἔτι ἐν Βουρδιγάλλοις, μεταφέρθησαν εἰς τὸ ἐν Παρισίοις μουσεῖον, ὅπου καὶ νῦν κεῖνται· σοφὸς δὲ τις ὑπέβαλε τὸ 1835 ἔκθεσιν εἰς τὴν ἀκιδημίαν τῶν ἐπιστημῶν, δι' ἧς ἀπεδείκνυεν ὅτι οὔτε γίγαντος οὔτε ἐλέφαντος ἦσαν, ἀλλὰ μαστόδοντος.

Τὴν ΙΙ' ἑκατονταετηρίδα αἱ πλείους τῶν ἀπολιθώσεων ἀπεδίδοντο εἰσέτι εἰς τὸν κατακλυσμόν, τὰ δὲ ἀνακαλυπτόμενα ὅσα ἐνομιζοντο ἀνθρώπων ἀπολεσθέντων ἕνεκα τοῦ κατακλυσμοῦ τούτου. Οὐ μόνον δὲ περὶ τὴν διάκρισιν τῶν ὀστέων τῶν μαστοφόρων, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν τῶν ἐρπετῶν, ὡς φέρ' εἰπεῖν σαυρῶν καὶ σαλαμανδρῶν, ἠπατώντο, καθόσον μάλιστα δὲν ἐπίστευον ὅτι ὑπῆρξαν ἐρπετὰ τόσῳ μεγάλα, ὡς ὁ Μεγαλόσαυρος, παραδείγματος χάριν, τοῦ Κ. Ζυγομαλά, οὕτινος τὸ ὁμοίωμα ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ 201 φυλλαδίῳ τῆς 4 Λύγούστου 1859.

Ἐκ τῶν προκατακλυσμαίων ζώων ἦσαν καὶ ὁ Ἰχθυόσαυρος, ὁ Πλησιόσαυρος, καὶ ὁ Πτεροδάκτυλος, οὓς παριστᾷ ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν, χαραχθεῖσα κατὰ τὸ πρωτότυπον σχέδιον τοῦ γνωστοτάτου γαιολόγου τῆς Ἀγγλίας de la Bèche.

Ὁ Ἰχθυόσαυρος ἔχει ῥύγχος δελφίνος, ὀδόντας κροκοδείλου, κεφαλὴν καὶ στέρνα σαύρας, σπονδύλους ἰχθύος καὶ πόδας τέσσαρας. Διητάτο δὲ κυ-

ρίως ἐντὸς τῶν ὑδάτων καὶ ἐπλεον, ὡς καὶ ὁ Πλησιόσαυρος, μετὰ μεγίστης εὐκολίας. Καὶ τῶν δύο τούτων σώζονται ἀκέραιοι σκελετοί· ὥστε, πλὴν τοῦ χρώματος καὶ τοῦ σχήματος τῶν φολίδων, γνωρίζομεν αὐτοὺς ἀκριβέστατα.

Ὁ Κυβιέρος λέγει ὅτι ὁ Ἰχθυόσαυρος εἶχε τὴν μὲν οὐρὰν μετρίαν, τὸ δὲ ῥύγχος ὀξὺ καὶ ὀξυτάτους τοὺς ὀδόντας· ὅτι διὰ τὸ μέγεθος τῶν ὀφθαλμῶν ἐβλεπε καὶ τὴν νύκτα, ὅτι δὲν εἶρπεν, ὡς ἡ φώκη, ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀνέπνεεν ἀνυψῶν ὑπὲρ τὸ ὕδωρ τὴν κεφαλὴν, καὶ ὅτι οἱ Ἰχθυόσαυροι διέφερον κατὰ τὸ μέγεθος, διότι ἦσαν καὶ μικροὶ τριῶν καὶ ἡμίσεως ποδῶν μῆκος ἔχοντες, καὶ ἄλλοι πολλῶ μείζονες· σώζονται ὅσα μαρτυροῦντα ὅτι ὑπῆρχον τοιαῦτα ζῶα τριάκοντα ποδῶν μῆκος ἔχοντα.

Ὁ Πλησιόσαυρος ἦτο ἀξιολογώτερος τοῦ Ἰχθυόσαυρου· εἶχε μὲν καὶ αὐτὸς πόδας, ἀλλ' ἡ κεφαλὴ του, ὁμοία κεφαλῆς σαύρας, συνεδέετο μετὰ τοῦ σώματός του διὰ λαιμοῦ μακροτάτου ὁμοιάζοντος ὄφιν. Διητάτο δὲ καὶ αὐτὸς ἐντὸς τοῦ ὕδατος, δὲν ἐσώρετο ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἦτο τὸ μέγεθος μεγαλύτερος· νηχόμενος δὲ ἀνύψου ὑπὲρ τὸ ὕδωρ τὸν μακρὸν λαιμόν, ὁμοιάζοντα, πλὴν τοῦ χρώματος, λαιμὸν κολοσσιαίου κύκνου.

Ὁ δὲ Πτεροδάκτυλος εἶναι ἔτι θαυμασιώτερος, διότι εἰ καὶ τοῦ εἴδους τῶν δύο ἄλλων, ὅμως οὔτε ἔρπει οὔτε νήχεται ἀλλὰ πετᾷ· ὁμοιάζει τοὺς δράκοντας ἢ τοὺς πλυνωμένους εἰς τοὺς ἀέρας ὄφεις, τοὺς ὁποίους ἡ φαντασία τῶν ἀκμασάντων τῶν μεσαιῶνα μετέδωκε καὶ εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς ζωγραφίας. Κατὰ τὸν Κυβιέρον ἔχει πτερὰ ἰσχυρότατα ὡς τὰ τῆς νυκτερίδος. Ὅσα Πτεροδακτύλου ἀνεκαλύφθησαν περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκτονταετηρίδος ἐν Γερμανίᾳ· τὰ μεγαλύτερα δὲ μαρτυροῦσι μῆκος δύο μέτρων ἀπὸ τῆς ἄκρας τῆς μιᾶς τῶν πτερύγων μέχρι τῆς ἄλλης.

Ἐκ τοῦ Πτεροδακτύλου τούτου λαμβάνων ἀφορμὴν ὁ Κυβιέρος ὑποθέτει, ὅτι οἱ περὶ δράκόντων καὶ ἀεροπόρων ὄψεων μῦθοι ἔχουσι ἀρχὴν ἐκ τῶν περὶ αὐτοῦ παραδόσεων.

Προκατακλυσμαῖα ἄρα ἔρπετὰ διητῶντο ἄλλοτε καὶ εἰς τὴν γῆν, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἰς τὸν ἀέρα.

## Α'. ADANSOMA DIGITATA—BAOBAB.

## Β'. BOMBAX PENTANDRIUM.

## B. EPTAPHYLUM.

Τὸ πρῶτον τῶν δένδρων τούτων φύεται εἰς τὰ θερμὰ μέρη τῆς Ἀφρικῆς, εἶναι τὸ ὀγκωδέστερον ὄλων τῶν γνωστῶν φυτῶν, καὶ ζῆ ἕως 6,000 χρόνους.

Ὁ κορμὸς του φθάνει πυχλάκις τὴν διάμετρον 25 ποδῶν· ἂν καὶ τὸ ὕψος του μόλις εἶναι 40—42 ποδῶν, οἱ κατὰ πάσας ὅμως τὰς διευθύνσεις ἐκτεινόμενοι κλώνες ἔχουσι 60—80.



Ο κενός κορμός του δένδρου τούτου χρησιμεύει πολλάκις εις οικογενείας αντί κατοικίας.

Ο καρπός του είναι αλευρώδης, και τὸ ἐκπυρόμενον αλευρον χρησιμεύει εις κατασκευὴν ἄρτου. Καλεῖται δὲ παρά τῶν μαύρων τὸ δένδρον τοῦτο Βροβάβ.

Ο δὲ Bombax ὁμοιάζει τὸ προῤῥηθὲν, καθόσον ὁ κορμός του λαμβάνει τόσον πάχος, ὥστε 16 ἄνθρωποι δὲν δύνανται νὰ τὸν περιλάβωσιν· ὑψοῦται δὲ τοσοῦτον ὥστε μόλις φθάνει εἰς τὴν κορυφὴν του βέλος ἐκτοξευόμενον.

Τὰ σπέρματα εἶναι περιτετυλιγμένα μ' ἄεροειδές τι ὑφασμα, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει εἰς στρωμνὰς καὶ εἰς κατασκευὴν ἄλλων ὑφασμάτων.

Ε. ΛΑΝΔΕΡΕΡ.

τὴν στολὴν τοῦ ἐπαναστάτου. Ὁ ἦθελε δὲ ν' ἀποδείξῃ διὰ τούτου καὶ τελευταῖον ὅτι ἐσεμνύετο διὰ τὴν ὑπόθεσιν δι' ἣν ἐθυσιάζετο. Ἐκ τῶν δύο αἰτήσεων του ἡ μία τῷ παρεχωρήθη· ἀλλὰ τὴν ἑτέραν κατὰ φυσικὸν λόγον τὴν ἀπεποιήθησαν. Ἦτο ἐνδεδυμένος ὡς καὶ κατὰ τὴν δικάσιμον ἡμέραν, ὀλόμαυρα, ἔφερε λαίμαδότην ἐκ βελούδου καὶ ὑποδήματα ἐστραμμένα πρὸς τὰ ἔξω.

Ἐξερχόμενος τῆς φυλακῆς ἀπέδειξε πόσον ἦτο καὶ ἐαυτοῦ ἐγκρατῆς καὶ ποῖαν ἐπιρροὴν εἶχεν ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἡ γλυκύτης καὶ τὸ θέλητρον τῶν τρόπων του εἴλκυσαν τὴν ἀγάπην ὅλων ὅσοι τὸν ἐπλησίαζον· πρὸ πάντων δὲ ὑπῆρχε φύλαξ τις ὑπηρετῶν αὐτὸν, ὅστις τὸν ἠγάπησε περιπαθῶς. Ὅτε ἐξῆλθε τῆς φυλακῆς του ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν shériffs καὶ τοῦ δημίου προπορευομένου, ὁ φύλαξ οὗτος εὗρέθη κατὰ τὴν διάδοσιν του εἰς τὸν πρόδο-



Προκατακλινομαῖα ζῶα.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΕΜΜΕΤ.

(Συνέχ. ἴδε φυλλάδ. 235 — 238.)

—ooo—

Τέλος περὶ τὴν μίαν ἡμέραν εἰδοποίησε τοὺς shériffs ὅτι ἦτο ἕτοιμος. Ὅτε δὲ εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιόν του, τοῖς εἶπεν ὅτι δύο αἰτήσεις ἔχει· πρῶτον νὰ ἀφήσωσιν ὅσον ἦτο δυνατόν ἐλευθέραν τὴν χρῆσιν τῶν βραχιόνων του· αὐτὴ δὲ τὴν δευτέραν, ἐπρόσθετε, δὲν πιστεύω ὅτι θὰ συγκατανεύσητε· ἀλλὰ θέλω μόνον νὰ γείνη γνωστὸν ὅτι τὴν ἐπρότεινα· αὕτη δὲ εἶναι νὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ ἀποθάνω φέρων

μον, καὶ κρονοὶ δακρύων κατέβροχον τὸ πρόσωπόν του. Ὁ Ἐμμετ ἐσταμάτησεν ὅπως θαυμάση διὰ τὴν λύπην ταύτην ἣν δὲν ἐπερίμενεν· ἐπειδὴ δὲ αἱ κινήσεις αὐτοῦ δὲν ἦσαν ἐλεύθεροι ἠσπάσθη τὴν παρειάν του. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ πρὸ εἰκασατίας ἀποσκληρυνθεὶς εἰς τὰς φρικιώδεις σκηνὰς τῆς φυλακῆς, ἔπεσεν ἀναίσθητος πρὸ τῶν ποδῶν του.

Ἐπειδὴ ἐφοβήθησαν μὴ συμβῶσι ταραχαί, διεσχάρπισαν ἄπειρον στρατὸν εἰς τὸ Λουβλίνον· τὸ πλῆθος ὅμως κατέκλυζε τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ παράθυρα. Τὸ ὄχημα τὸ ὁποῖον ἔφερε πρὸς τὴν λαίμητόμον τὸν κατάδικον ἐπροχώρει βραδέως, προπορευόμενον καὶ παρακολουθούμενον ὑπὸ συνταγμάτων ἱππικῆς καὶ πεζικῆς. Ἐμοιάζεε στρατιωτικὴν κηδεῖαν, εἰς ἣν ὁ